

Dosarul nr. 2rac-383/18

Prima instanță: Judecătoria Ungheni sediul Nisporeni (jud. R. Costru)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. E. Bejenaru, A. Toderăș, A. Albu)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „5AQ Invest”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „5AQ Invest” împotriva Primăriei comunei Vărzărești r-nul Strășeni cu
privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „5AQ Invest” și
menținută hotărârea din 25 iulie 2017 a Judecătoriei Ungheni sediul Nisporeni,
prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 17 noiembrie 2016, SRL „5AQ Invest” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Primăriei comunei Vărzărești r-nul Strășeni cu privire la
încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 20 octombrie 2014, între SRL „5AQ
Invest” și Primăria comunei Vărzărești r-nul Nisporeni, în urma licitației Cererii
Ofertei de Prețuri nr. 6731-op/14 din 15 octombrie 2014, a avut loc licitarea unui
serviciu în urma căruia a fost desemnat câștigător SRL „5AQ Invest”.

Ca urmare, a fost semnat contractul de antrepriză nr. 21/85 înregistrat la
Trezoreria Teritorială Nisporeni cu nr. 215 din 10 noiembrie 2014.

A menționat că potrivit prevederilor pct. 61 din contractul de antrepriză
încheiat, SRL „5AQ Invest”, în calitate de antreprenor, s-a obligat să execute
lucrările de construcție a unei porțiuni de drum în varianta albă în sat. Vărzărești
r-nul Nisporeni, beneficiar al lucrărilor de antrepriză menționate fiind Primăria
comunei Vărzărești r-nul Nisporeni, care conform pct. 63 din contractul de
antrepriză nr. 21/85 urma să achite prețul lucrărilor.

A remarcat că SRL „5AQ Invest”, în calitate de antreprenor, a executat
obligațiile contractuale fără anumite abateri, fapt confirmat prin procesul - verbal

de recepție a lucrărilor executate în sumă de 249470,90 lei și factura fiscală nr. FU7872016 eliberată la 2 decembrie 2014 de SRL „5AQ Invest”, ambele fiind semnate și de beneficiar Primăria comunei Vărzărești r-nul Nisporeni în persoana Primarului Ion Crudu.

A relatat că, deși SRL „5AQ Invest” a îndeplinit obligațiile convenite în contractul de antrepriză în termen, debitorul nu și-a onorat obligațiile sale de plată, acumulând o datorie în mărime de 249470,90 lei, ce se confirmă prin actul de verificare a decontărilor reciproce între părți.

Având în vedere prevederile art. 512 și 513 Cod civil, începând cu data de 22 aprilie 2015, SRL „5AQ Invest” a încercat pe cale amiabilă să soluționeze litigiul apărut, înaintând în adresa debitorului Primăria com. Vărzărești r-nul Strășeni scrisori prin care a solicitat achitarea sumelor datorate ce rezultă din lucrările executate în valoare de 249470,90 lei, însă la scrisorile expediate nu a primit răspuns din partea debitorului, deși avizul de recepție confirmă recepționarea acestora de către destinatar.

Cu referire la prevederile art. 585 și 619 Cod civil, a evidențiat că urmare a întârzierii obligației de plată de către beneficiarul serviciilor, acestuia i-a fost calculată dobânda de întârziere în mărime totală de 48534,36 lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 174, 175, 345 lit. h), 347, 350-351 CPC, art. 512, 513, 602, 617, 619 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârât în beneficiul SRL „5AQ Invest” a datoriei în mărime de 249470,90 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 48534,36 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 8940,16 lei.

Prin hotărârea din 25 iulie 2017 a Judecătoriei Ungheni sediul Nisporeni, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată și nefondată.

Prin decizia din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de SRL „5AQ Invest” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 16 iulie 2018, SRL „5AQ Invest” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă de a fi casată integral.

A accentuat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit incorect obiectul litigiului apreciind temeinicia acțiunii prin prisma altor circumstanțe decât cele invocate de SRL „5AQ Invest”.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel au reținut ca obiect al lucrărilor de execuție o altă porțiune de drum decât cea care era contractată și executată de antreprenor, deși din materialele cauzei rezultă că de fapt obiectul contractat este construcția unei porțiuni de drum (variantă albă) regiunea „Avion” - depozit central sat. Vărzărești r-nul Nisporeni, pe când instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat volumul lucrărilor sub perspectiva analizei constatărilor pentru alt obiect și anume executarea lucrărilor de reparație pe sectorul „Bar – Chira – Mănăstirea Vărzărești”.

Astfel, eroarea admisă a fost făcută ca rezultat al abordării procesului - verbal al comisiei de specialitate pentru problemele agrare, protecția mediului, amenajarea teritoriului din 25 septembrie 2015.

A relatat că comisia de specialitate a fost constituită pentru evaluarea mai multor sectoare de lucru fapt confirmat prin procesul - verbal din 25 septembrie 2015, printre care obiectul apreciat de instanțele de judecată „Bar – Chira – Mănăstirea Vărzărești”, cât și obiectul contractat propriu-zis de SRL „5AQ Invest”, care de fapt constituie obiectul litigiului dat și anume, construcția unei porțiuni de drum (variantă albă) regiunea „Avion” - depozit central.

Instanța de apel, însă a determinat incorect suportul probatoriu administrat de SRL „5AQ Invest” prin calificarea incorectă a calității juridice a actelor prezentate și destinația probatorie a acestora.

A evidențiat lipsa temeiului legal și a legăturii cauzale dintre reținerile instanțelor de judecată ierarhic inferioare privind lipsa devizului de cheltuieli ca temei de respingerea acțiunii vis-a-vis de cerințele SRL „5AQ Invest”, or, la caz devizele de cheltuieli nu sunt destinate să demonstreze volumul lucrărilor executate.

A remarcat că instanța de apel nu a aplicat prevederile din Legea privind calitatea în construcții nr. 721 din 02 februarie 1996 și Hotărârea Guvernului nr. 936 din 16 august 2006, prevederi care urmau a fi determinante la etapa aprecierii legalității procesului-verbal al comisiei de specialitate din 25 septembrie 2015.

Totodată, instanța de apel a evitat aplicarea normelor legale invocate de SRL „5AQ Invest” în cererea de apel și în special, a prevederilor din Legea privind calitatea în construcții nr. 721 din 02 februarie 1996 și Hotărârea Guvernului nr. 936 din 16 august 2006, omisiune care a dus la intimidarea forței probante a procesului - verbal nr. 1 de recepție a lucrărilor executate pe luna decembrie 2014 prezentat de SRL „5AQ Invest”.

A invocat că instanța de apel doar a citat prevederile pct. 35 din Hotărârea Guvernului nr. 285 din 23 mai 1996, fără aprecierea legăturii cauzale vis-a-vis de circumstanțele pricinii și concluzia la care a dus aplicarea acestei legi.

A mai menționat că instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și anume prevederile pct. 43² din Hotărârea Guvernului nr. 285 din 23 mai 1996 care prevede obligativitatea participării dirigintelui de șantier, a proiectantului și a responsabilului tehnic la etapa recepției lucrărilor.

Un alt context al aplicării legii care nu urma a fi aplicată ține de prevederile pct. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 285 din 23 mai 1996, care este aplicabilă doar în cazul recepției finale a lucrărilor.

Astfel, potrivit contractului de antrepriză nr. 21/85 din 20 octombrie 2014 se constată că părțile au contractat lucrări în volum de 508697,41 lei, dar la etapa întocmirii procesului - verbal nr. 1 de recepție a lucrărilor executate pe luna decembrie 2014 au fost transmise - primite lucrări în volum de 249470,90 lei, ceea ce presupune că părțile au decis transmiterea lucrărilor în etape, conform pct. 35 din Hotărârea Guvernului nr. 285 din 23 mai 1996.

Prin urmare, procesul - verbal nr. 1 de recepție a lucrărilor executate în luna decembrie 2014 nu este unul de finalizare a lucrărilor, motiv din care nu sunt aplicabile prevederile pct. 17 din Regulament.

Mai mult ca atât, conform clauzelor pct. 6.16 din contractului de antrepriză nr. 21/85, antreprenorul urma să prezinte la cerere acte și sau confirmări privind lucrările executate.

Astfel, obligația întocmirii actelor neprezentate era pe seama responsabilului tehnic din parte beneficiarului.

Prin urmare, obligația și/sau omiterea acesteia de către persoanele responsabile a intimatului nu poate fi imputată SRL „5AQ Invest” și nu scutește partea adversă de obligația de plată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 mai 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 139), fiind recepționată de SRL „5AQ Invest” și de reprezentantul acesteia Ovidiu Druga la 17 mai 2018, ceea ce se confirmă prin avizele de recepție (f. d. 141, 142).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 iulie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „5AQ Invest” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „5AQ Invest”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „5AQ Invest” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „5AQ Invest” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu